

MEMOIRER OG BREVE

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649666607

Memoirer og breve by Julius Clausen & P. Fr. Rist

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JULIUS CLAUSEN & P. FR. RIST

**MEMOIRER
OG BREVE**

MEMOIRER OG BREVE

UDGIVNE AF
JULIUS CLAUSEN og P. FR. RIST.

XXIV

NOGLE ERINDRINGER
AF
BALTHASAR MÜNTER

I

GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISKE FORLAG
KØBENHAVN
1915

NOGLE ERINDRINGER
AF
BALTHASAR
MÜNTER

I

UDGIVNE AF JULIUS CLAUSEN OG P. FR. RIST.

TRYKT I 900 EKSEMPLARER

—
LANGKJÆRS BOGTRYKKERI
KØBENHAVN

Efter gentagne Anmodninger af mine Børn har jeg skrevet en Beretning om mit Livs Tildragelser. Ved Affattelsen af denne var dens Offentliggørelse ikke paatænkt, og den indeholder derfor endel, som ikke kan have almen Interesse, ligesom den behandler Forhold, jeg ikke kan ønske at lægge i aaben Dag.

Men da jeg af gode Venner er bleven opfordret til nu at publicere Afsnit af denne Levnedbeskrivelse, har jeg besluttet mig dertil.

Ligeoverfor mine eventuelle Læsere har jeg troet at maatte give denne Oplysning som en Forklaring paa de Lakuner, de ville finde i Arbeidet.

BALTHASAR MÜNTER.

DE FØRSTE BARNDOMSAAR

Min Fader var Justitsraad, kgl. Raadmand *Theodor Münter*, Søn af Biskop *Frederik Münter*. Slægten havde iøvrigt tilhørt Lübeck i adskillige Generationer, og det skyldtes en Tilfældighed, at vi kom hertil og bleve gode danske Borgere. Min Oldefader, den senere kendte Geistlige og Psalmedigter Dr. *Balthasar Münter*, som i en ung Alder var bleven ansat som Superintendent i Tonna i Hertugdømmet Gotha, kom nemlig engang i Besøg i sin Fødeby og holdt en Gæsteprediken der. Ved denne vare nogle Medlemmer af Petri tyske Menighed fra Kjøbenhavn nærværende, og da et Kald ved denne Kirke kort derefter blev ledigt, blev det ham tilbudt, hvorefter han flyttede hertil. Min Moder *Ingeborg Oppen* tilhørte en gammel norsk Officersslægt.

Mine Forældres Ægteskab blev kortvarigt. I 1841 døde min Fader efterladende en ung Enke med tre smaa Børn, af hvilke jeg, som var tre Aar gammel, var det mellemste. Min udmærkede Moder var imidlertid gennem sine egne strenge Barndoms-Erfaringer godt istand til at lede vor Opdragelse, og hun blev deri støttet af vor Slægt. Biskop *Mynster*, som var gift med min Faders Søster, indrettede det saa, at vi kunde bo i Bispegaarden, og det er her under denne fremstaaende Mands Tiilsyn, at jeg har tilbragt min Barndom til mit 16. Aar. Et bedre Hus for Børns Opdragelse kunde ikke godt tænkes. Der var Flid og Orden over hele Linien, og alle saae med Respekt og Kærlighed op til

den ærværdige gamle Biskop. Vor Slægt var dengang ret talrigt repræsenteret. Foruden Medlemmerne af Familien Münter var der Familien *Brun*, som stammede fra den bekendte Friderike *Brun*, geb. Münter og forskellige andre. Bispegaarden var en Art Hovedkvarter for de fleste af disse, men man mødte ogsaa der, hvad der fandtes af Storhed paa Videnskabens og Kunstens Omraade. Jeg har saaledes en svag Erindring om *Thorvaldsen*, medens jeg har beholdt fuldt Indtryk af Mænd som *Oehlenschläger*, Brødrene *Ørsted* og *H. C. Andersen*.

Allerede i mit fjerde Aar blev jeg sat i en blandet Dreng- og Pigeskole hos en Frøken *Larpen*, hvori jeg blev et Par Aar. Det er jo Skik nutildags, at Børn først noget senere begynde Skolegangen. Jeg er imidlertid en bestemt Advokat for at den begynder tidligt. Hukommelsen er bedst i den ganske unge Alder, og for et dannet Menneske er der en saa stor Stofmængde, han maa lære, at han ikke kan begynde tidligt nok derpaa. Ved 7 Aars Alderen kom jeg i Efterslægtsselskabets Skole, hvis Forstander dengang var Professor *Friedenreich*, en udmærket Mand. Børneaarene gled nu roligt hen i Bispegaarden med den Afveksling, at vi gerne tilbragte Sommerferien paa det deilige Krogerup, som tilhørte min Onkel, Kammerherre *Brun*.

Da Krigsaaret 1848 indtraf, var jeg ti Aar gammel. Stemningen gik afgjort i Retning af det militære Kald blandt Drengene i Skolerne, og af denne Stemning blev ogsaa jeg greben. Efter en Del Modstand i min Familie, som talte syv Geistlige, fik jeg Tilladelse til at søge Adgang til Flaaden. Jeg blev derfor indsat i Maribos Skole, som forberedte til Søcadetakademiet, og efter en hæderlig Eksamen blev jeg antagen som Søcadet i September 1850.